

«Απρίλης 1990». Απρίλης και φέτος. Η Παντιέρα δημοσιεύει σήμερα ένα ποίημα που έχει τη δική του μικρή ιστορία. Ανυπότακτοι στίχοι που έρχονται από μακριά. Κινητοποιούν τη μνήμη και τρυπούν την καρδιά με το βλέμμα στο μέλλον:

«ΑΠΡΙΛΗΣ 1990»

Οι γραμμές της άμυνας

έσπασαν...

Το σύνθημα

ν' ανασυνταχθούμε χιλιόμετρα πίσω

αγνοήθηκε από λίγους...

Σκορπισμένοι

από δω και από κει

αποδεκατιζόμαστε από τους πυροβολισμούς

της ψευδώνυμης

«νέας σκέψης»

και από τη βροχή του συμβιβασμού

που κόλλησε

τα παραδοσιακά μας όπλα

στη λάσπη

της ακινησίας.

Το παράγγελμα

της τραυματισμένης

συλλογικής μας συνείδησης

να φτάσουμε στο ξέφωτο

όσοι τα καταφέρουμε

διασπώντας

το θανάσιμο κλοιό

του αντίπαλου

τ’ ακούσαμε με περίσκεψη.

Και τώρα τι θα κάνουμε

όσοι επιζήσαμε;

Ποιο στόμα θα μας το πει;;

Γράφτηκε τον Απρίλη του 1990

Δια χειρός: Θ.
Για την αντιγραφή (από χαρτοπετσέτα..): Α.